

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu : **M. R., N.**, právne zastúpený : *JUDr. M. B., advokát*, B. proti žalovanému : **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova č. 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-72/PK-2007 zo dňa 24. októbra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/347/2007-35 zo dňa 18. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/347/2007-35 zo dňa 18. júna 2009, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a následného zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 24. októbra 2007, č. KM-72/PK-2007. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz č. 148 zo dňa 29. marca 2007 o prepustení žalobcu

zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.. Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, že žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia služobnej prísahy zvlášť hrubým spôsobom, dôsledkom čoho jeho ponechania v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa názoru súdu prvého stupňa bol vo veci žalobcu náležite zistený skutkový stav veci, bol zaujatý správny právny názor. Preto nebol zistený dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 10 O.s.p. a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie, žiadal zrušiť rozsudok krajského súdu, zrušiť rozhodnutie žalovaného ako aj personálny rozkaz ministra vnútra Slovenskej republiky č. 148 zo dňa 29. marca 2007 a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Namietal, že nebolo náležité hodnotenie dôkazov zo strany orgánu rozhodujúceho v prvom stupni ako aj žalovaného. Nebol si vedomý toho, že K. R., pred jazdou požil alkoholické nápoje. Preto jeho konanie nebolo správne právne posúdené. Nikoho neudrel ani nepichal nožom, čo potvrdil aj vypočutý svedok K. R.. Počas výkonu štátnej služby sa nikdy nedopustil protiprávneho konania. Svoje povinnosti policajta si plnil v súlade s prísahou policajta, ktorú zložil.

Žalovaný správny orgán v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Zotrval na skutočnostiach, ktoré uviedol už vo svojom vyjadrení k podanej žalobe. Uviedol, že podľa ustálenej judikatúry nie je pre orgán rozhodujúci o skončení služobného pomeru policajta výsledok prípadného trestného stíhania. Zdôraznil, že vykonané dôkazy boli zo strany rozhodujúcich orgánov v právnej veci žalobcu hodnotené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Správne orgány v odôvodneniach svojich rozhodnutí náležite odôvodnili skutočnosť prepustenia žalobcu zo služobného pomeru v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ustanovení § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia

rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 29. apríla 2010 (§ 156 ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Z dispozičnej zásady, ktorou sa súd v správnom súdnictve riadi, vyplýva žalobcovi z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p. zákonná povinnosť uviesť okrem všeobecných náležitostí žaloby (§ 42 ods. 3 a § 79 ods. 1 O.s.p.) aj označenie rozsahu, v ktorom je rozhodnutie napadnuté, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a aký konečný návrh robí.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia § 247 ods. 1 O.s.p. treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu. Nestačí iba všeobecné tvrdenie, že zákon bol porušený, resp. nesprávne aplikovaný. Žalobca musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie zákona. Súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec žalobcom v žalobe vymedzeným. Ide o zásadu *index ne eat petita partium* (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p., a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadnuť bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala (§ 250j ods. 2 O.s.p.).

Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov (a to ani vo veciach podľa § 250i ods. 2 O.s.p.), ale preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. účinného ku dňu vyhlásenia personálneho rozkazu, občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prísahu, ktorá znie :

„Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

Podľa § 48 ods. 3 písm. g/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor.

Podľa § 48 ods. 3 písm. h/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný dodržať služobnú disciplínu.

Podľa § 48 ods. 3 písm. n/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je nesporne zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní obsahom administratívneho spisu bolo preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia, ani logické nesprávnosti, ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd ako súd odvolací v intenciách námietok žalobcu uplatnených v podanom odvolaní posudzoval rozsudok krajského súdu ako aj rozhodnutie žalovaného zo dňa 24. októbra 2007, č. KM-72/PK-2007, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti personálnemu rozkazu ministra vnútra Slovenskej republiky č. 148 zo dňa 29. marca 2007 a personálny rozkaz potvrdil. Týmto rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z..

Zo spisu zistil odvolací súd tieto skutočnosti :

Z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa vyplýva, že žalobca dňa 6. januára 2007 v ranných hodinách na parkovisku pred diskotékou C. B. v B. na R. N. v čase mimo výkonu štátnej služby po predchádzajúcom konflikte s J. H. C., tohto bodal do oblasti brucha, čím mu spôsobil zranenie s dobou liečenia najmenej 40 dní, potom poškodeného pri úteku z miesta činu ešte krátky čas prenasledoval smerom k mostu S.. V uvedenom čase v rozpore so zákonom mal u seba krátku strelnú zbraň značky S., ktorú mal v legálnej držbe aj napriek tomu, že jeho schopnosť na túto činnosť bola znížená požitím alkoholických nápojov. Tiež jazdil ako spolujazdec na motorovom vozidle značky N., ev. č. B., napriek tomu, že si bol vedomý toho, že jeho vodič K. R., pred jazdou požíval alkoholické nápoje bez toho, aby v takomto konaní mu zabránil, prípadne prijal opatrenia k zamedzeniu takéhoto protiprávneho konania.

Uvedený skutkový stav bol zistený na základe šetrenia nadriadeného, ktorý dôkazy v zmysle § 238 zákona č. 73/1998 Z.z. vyhodnotil. Na základe nahliadnutia využil materiály obsiahnuté v spise vedenom v predmetnej veci na Inšpekčnom oddelení Západ Úradu inšpekčnej služby PZ MV SR Bratislava, najmä zápisnicu o výsluchu svedka – poškodeného J. H. C., v ktorej presne popísal okolnosti skutku a protiprávne konanie žalobcu, zápisnice o rekognícii osoby, na základe ktorých bol menovaný poznaný ako osoba spolujazdca v motorovom vozidle zn. N., ktorá mala konflikt pred C. B. a ktorá napadla poškodeného nožom, zápisnicu o výsluchu svedka K. R., ktorý v priebehu uvedenej noci jazdil na vozidle N., ktorý okrem iného potvrdil, že menovaný s ním jazdil na mieste spolujazdca. Nadriadený ďalej zabezpečil zápisnice o výsluchoch ďalších svedkov, ktorí boli prítomní na mieste činu, záznamy službukonajúcich príslušníkov PZ, v ktorých sa vyjadrili k priebehu šetrenia uvedeného skutku. Žalobca v zápisnici o výsluchu obvineného zo dňa 8. februára 2007 okrem iného uviedol, že dňa 5. januára 2007 prišiel do C. B. asi pred polnocou, kde požíval v malom množstve alkoholické nápoje, kde okrem iných stretol osobu menom K., odkiaľ s ním odišiel do podniku C. na terénnom vozidle značky zn. N. bordovej farby, ktorého sa pýtal, že prečo jazdí na motorovom vozidle, keď predtým pil alkoholické nápoje. Asi okolo 4,00 hod. a 4,30 hod. sa opäť vrátili do C. B., kde vodič zostal stáť s vozidlom pred ním. Pri tomto videl vo vzdialenosti asi 30 metrov skupinku asi 5 ľudí, ktorí na neho ukazovali a že možno aj niečo hovorili. Následne jeden z mužov z uvedenej skupinky sa rozbehol a cez otvorené okno auta udrel päťou do tváre žalobcu. Následne žalobca vystúpil z auta, rozbehol sa za preč utekajúcou skupinkou 3 mužov, avšak keď ich nedobehol, tak sa vrátil späť.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný v právnej veci žalobcu postupoval v súlade so zákonom. Žalovaný bol oprávnený podľa názoru súdu prijať voči žalobcovi personálne opatrenie podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., pretože na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru boli splnené všetky zákonné podmienky.

V danej veci podľa názoru odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že žalobca mimo výkonu služby mal u seba krátku strelnú zbraň značky S. na diskotéke C. B. v B., kde návštevníci diskotéky po požití alkoholických nápojov nezriedka vyvolávajú konflikty ako aj skutočnosť, že nezabránil osobe, o ktorej vedel, že požila alkoholické nápoje viesť motorové vozidlo a išiel v ňom ako spolujazdec, nasvedčuje tomu, že žalobca svojim konaním porušil základné povinnosti príslušníka Policajného zboru, porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Námietka žalobcu, že neboli brané do úvahy dobré výsledky jeho služobnej činnosti v Policajnom zbore nie je dôvodná. Odvolací súd poznamenáva, že aktívne plnenie uložených úloh policajtom je základnou služobnou povinnosťou každého policajta.

Odvolací súd zistil, že v priebehu administratívneho konania, konania na krajskom súde ani v podanom odvolaní žalobca na svoju obranu nenavrhol vykonať žiadny relevantný dôkaz, ktorým by vyvrátil zistené protiprávne konanie.

Námietky žalobcu vyjadrené v odvolaní na vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu ani na vecnú správnosť rozhodnutia krajského súdu podľa názoru odvolacieho súdu nemohli mať vplyv. Iba všeobecné poukazovanie na nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., na nezistenie skutočného stavu veci bez uvedenia konkrétnych skutočností a dôkazov, nemožno považovať za postačujúce na to aby odvolaniu bolo možné priznať úspech.

Keď teda krajský súd dospel k správne záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny. Správne orgány oboch

stupňov si pre záver, že žalobca svojim konaním porušil základné povinnosti príslušníka Policajného zboru, porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, zadovážili dostatok skutkových podkladov.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému správne orgánu nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská